

3

Alex vyjde z kuchyně a míří kolem bylinkové zahrady k dlouhé budově, kterou používají jako sklad. Už několik týdnů se pokouší najít čas na to, aby tu poklidil, ale zatím mu do toho pokaždé něco přišlo. Až se sezona rozběhne, je důležité, aby měli na místě k dispozici veškeré trvanlivé suroviny, ubrousky, čokoládu, olej a tak podobně. Při plně obsazené restauraci nebudou mít čas dělat větší objednávky ani nedejbože zajet něco dokoupit. Do Färjestadenu, kde mají z celého ostrova nejlepší nabídku zboží, je to při letním provozu téměř hodina cesty. Plynulost dopravy navíc často zpomalují kolony karavanů a pak to trvá ještě výrazně déle.

Alex se letmo podívá na telefon. Tři zmeškané hovory. Znovu si po rozhovoru s novinářkou zapíná zvuk, zastaví se a píše textovou zprávu. „*To by mě hodně zajímalo. Kolik jich máš k dispozici?*“

Eric, jak se sýrař jmenuje, provádí různé zajímavé pokusy s plísněmi a tajnými přísadami a Alexe jeho práce fascinuje. Brát zboží od dodavatelů, kteří takto experimentují, je ovšem chůze po tenkém ledě, protože některé z jejich výrobků rozhodně nemají razítko od potravinářské inspekce. Jeho sýry však dosahují mistrovské kvality, srovnatelné s tím nejlepším z Francie. Vzápětí pošle zprávu Sofi. „*Musíme si promluvit, co nejdřív doraz do skladiště.*“ Jelikož je pondělí, má většina personálu

volno, až na něj a Tess, která v kuchyni chystá menu na celý týden a testuje různá jídla. Kromě plněných knedlíků mají v plánu vyloupat fazole a nadrobno nasekat petrželku pro výrobu pesta.

Tess se bez něj v kuchyni ale chvíli obejde. Alex vejde do skladu a dává se do úklidu. Hromady navršeného dřeva rychle zmizí. Vlastně by se mu teď hodilo zapnout štípačku a zpracovat všechny větve, které jim zbyly po zimní prořezávce stromů, ale bude to muset nechat na jindy. Přelétne pohledem dlouhé řady pytlů s moukou na pizzu, kanystřů olivového oleje a všeho ostatního, co k restauraci patří. Když několik pytlů odsune stranou, objeví hromadu prázdných lahví a povzdechne si. V časové tísní přivezené věci často jen tak naházeli dovnitř, a tak se tu teď leccos povaluje bez ladu a skladu. Alex má však představu, že se na pořádek musí přísně dbát, aby všechno snadno našli, a navíc měli ve skladišti uklizeno.

Venku sice fouká chladný vítr, ale tady uvnitř je dost teplo. Škvírami mezi prkny proniká dovnitř červnové slunce a jemu po zádech stéká pot. Alex si sundává rondon i s tričkem, které měl pod ním. Co by se nesvlékl do půlky těla? Pak si může dát sprchu. Popadne jeden z pytlů, a když ho vleče stranou, cítí, jak se mu napíná hrudní svalstvo. Konečně je na tom fyzicky tak, jak býval těsně po škole, než dostal svou první práci v Kodani.

Najednou sebou trhne, cítí, že ho někdo sleduje. Po zádech mu přeběhne mráz a okamžitě zpozorní. Ustane v práci, ale nemá odvalu se otočit. Vidí před sebou jen jednu jedinou tvář, přesně jako v nočních můrách.